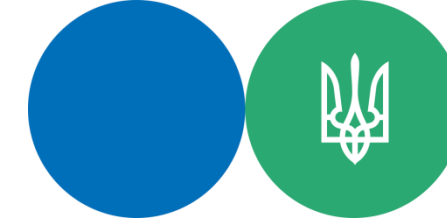

Аналіз причин, що слугували підставами для задоволення/залишення без задоволення скарг платників податків

Приклад подання скарги платником єдиного внеску, за розглядом якої ДПС прийнято рішення про задоволення скарги:

Державна
податкова
служба України

ФОП «А»

За даними інформаційно - комунікаційної системи ДПС, за платником єдиного внеску обліковувалась заборгованість зі сплати єдиного внеску, у зв'язку з чим контролюючим органом в автоматичному режимі сформовано вимогу про сплату боргу (недоїмки).

Позиція платника єдиного внеску

Платник єдиного внеску зазначив, що є особою з інвалідністю з дитинства, отримує відповідно до закону соціальну допомогу, добровільної участі у системі загальнообов'язкового державного соціального страхування не приймає, а відтак у контролюючого органу відсутні підстави для нарахування єдиного внеску.

Результати розгляду скарги

Пунктом 4 частини 1 статті 4 Закону України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування», зі змінами та доповненнями (далі – Закон № 2464) визначено, що платниками єдиного внеску є фізичні особи - підприємці, у тому числі ті, які обрали спрощену систему оподаткування (крім електронних резидентів (е-резидентів)).

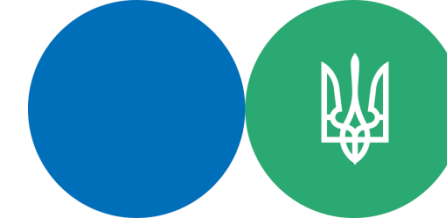
Платник єдиного внеску зобов'язаний своєчасно та в повному обсязі нараховувати, обчислювати і сплачувати єдиний внесок до податкового органу за основним місцем обліку платника єдиного внеску (пункт 1 частини 2 статті 6 Закону № 2464).

Відповідно до частини 4 статті 4 Закону № 2464 особи, зазначені у пунктах 4, 5 та 5¹ частини першої цієї статті, звільняються від сплати за себе єдиного внеску, якщо вони отримують пенсію за віком або є особами з інвалідністю, або досягли віку, встановленого статтею 26 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування», та отримують відповідно до закону пенсію або соціальну допомогу. Такі особи можуть бути платниками єдиного внеску виключно за умови їх добровільної участі у системі загальнообов'язкового державного соціального страхування.

Як свідчать обставини справи, при формуванні вимоги контролюючим органом не враховано, що ФОП «А» звільняється від сплати за себе єдиного внеску, оскільки є особою з інвалідністю з дитинства та отримує відповідно до закону соціальну допомогу.

Враховуючи вищевикладене, рішенням ДПС задоволено скаргу платника єдиного внеску.

Приклад подання скарги платником єдиного внеску, за розглядом якої ДПС прийнято рішення про задоволення скарги:

Державна
податкова
служба України

ТОВ «Б»

За даними інформаційно - комунікаційної системи ДПС, за платником єдиного внеску обліковувалась заборгованість зі сплати єдиного внеску, у зв'язку з чим контролюючим органом в автоматичному режимі сформовано вимогу про сплату боргу (недоїмки).

Позиція платника єдиного внеску

Платник єдиного внеску просив скасувати вимогу, оскільки вважає, що її сформовано передчасно з порушенням чинного законодавства.

Результати розгляду скарги

Частиною 1 статті 4 Закону України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування», зі змінами та доповненнями (далі – Закон № 2464), визначено, що платниками єдиного внеску є роботодавці, зокрема підприємства, установи та організації, інші юридичні особи, утворені відповідно до законодавства України, незалежно від форми власності, виду діяльності та господарювання, які використовують працю фізичних осіб на умовах трудового договору (контракту) або на інших умовах, передбачених законодавством, чи за цивільно-правовими договорами (крім цивільно-правового договору, укладеного з фізичною особою-підприємцем, якщо виконувані роботи (надані послуги) відповідають видам діяльності, відповідно до відомостей з Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань), у тому числі філії, представництва, відділення та інші відокремлені підрозділи зазначених підприємств, установ і організацій, інших юридичних осіб, які мають окремий баланс і самостійно ведуть розрахунки із застрахованими особами.

Платник єдиного внеску зобов'язаний своєчасно та в повному обсязі нараховувати, обчислювати і сплачувати єдиний внесок до податкового органу за основним місцем обліку платника єдиного внеску (пункт 1 частини 2 статті 6 Закону № 2464).

Оскарження рішення податкового органу про застосування фінансових санкцій зупиняє перебіг строку їх сплати до винесення центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, або судом рішення у справі. Строк сплати фінансових санкцій також зупиняється до ухвалення судом рішення у разі оскарження платником єдиного внеску вимоги про сплату недоїмки, якщо застосування фінансових санкцій пов'язано з виникненням або несвоєчасною сплатою суми недоїмки (абзац 3 частини 14 статті 25 Закону № 2464).

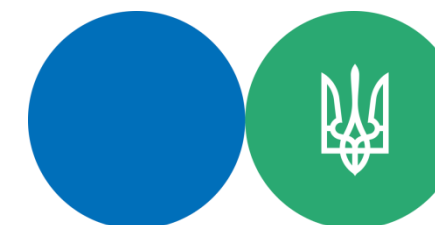

Як свідчать обставини справи, заборгованість виникла внаслідок занесення контролюючим органом до інтегрованої картки платника неузгоджених сум донарахованого єдиного внеску та штрафної санкції за донарахування єдиного внеску, згідно виконавчих документів, які оскаржені ТОВ «Б» у судовому порядку.

Враховуючи вищевикладене, рішенням ДПС задоволено скаргу платника єдиного внеску.

Приклад подання скарги платником податків, за розглядом якої ДПС прийнято рішення про задоволення скарги:

Державна
податкова
служба України

ТОВ «Д»

Проведеною фактичною перевіркою встановлено, що згідно з прибутковими касовими ордерами та касовою книгою громадська організація приймала готівкові кошти в касу підприємства від членів садівничого товариства для сплати за спожиту електроенергію та членські внески без застосування реєстратора розрахункових операцій (далі – РРО) на повну суму наданих послуг та без видачі відповідних розрахункових документів, у зв'язку з чим контролюючим органом зроблений висновок про порушення вимог пп. 1, 2 ст. 3 Закону України від 6 липня 1995 року № 265/95-ВР «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг» (далі – Закон № 265).

Позиція платника податку

Платник податків просив скасувати оскаржене рішення, оскільки вважає, що громадська організація є неприбутковою, отримання членських внесків здійснювалося з оформленням прибуткових касових ордерів. Таким чином, на думку скаржника, висновок перевірки щодо порушення вимог Закону № 265 у частині незастосування РРО при проведенні розрахунків є необґрунтованим.

Результати розгляду скарги

Згідно з ч. 1 ст. 3 Господарського кодексу України (далі – ГК України) під господарською діяльністю у цьому Кодексі розуміється діяльність суб'єктів господарювання у сфері суспільного виробництва, спрямована на виготовлення та реалізацію продукції, виконання робіт чи надання послуг вартісного характеру, що мають цінову визначеність.

Відповідно до чч. 1, 2 ст. 55 ГК України суб'єктами господарювання визнаються учасники господарських відносин, які здійснюють господарську діяльність, реалізуючи господарську компетенцію (сукупність господарських прав та обов'язків), мають відокремлене майно і несуть відповідальність за своїми зобов'язаннями в межах цього майна, крім випадків, передбачених законодавством. Суб'єктами господарювання є: господарські організації - юридичні особи, створені відповідно до Цивільного кодексу України, державні, комунальні та інші підприємства, створені відповідно до цього Кодексу, а також інші юридичні особи, які здійснюють господарську діяльність та зареєстровані в установленому законом порядку; громадяни України, іноземці та особи без громадянства, які здійснюють

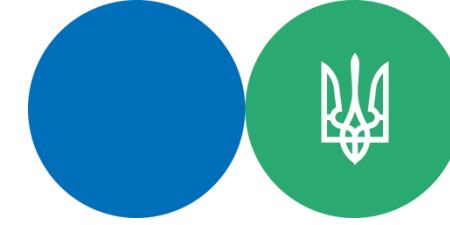
господарську діяльність та зареєстровані відповідно до закону як підприємці.

Виходячи з вищенаведеного, громадська організація не є суб'єктом господарювання або підприємством, у зв'язку з чим на скаржника не розповсюджуються приписи Закону № 265.

Враховуючи вищевикладене, рішенням ДПС задоволено скаргу платника податків.

Приклад подання скарги платником податків, за розглядом якої ДПС прийнято рішення про залишення скарги без задоволення:

Державна
податкова
служба України

ТОВ «Ф»

За результатами проведеної фактичної перевірки ТОВ «Ф» встановлено факти зберігання алкогольних напоїв без марок акцизного податку встановленого зразка, а саме: відповідні алкогольні напої були марковані марками акцизного податку, які не видавались виробнику алкогольної продукції, у зв'язку з чим порушено вимоги абзацу третьої частини четвертої статті 11 Закону України від 19.12.1995 № 481/95-ВР «Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, спиртових дистилятів, алкогольних напоїв, тютюнових виробів, рідин, що використовуються в електронних сигаретах, та пального» (далі – Закон № 481).

Позиція платника податку

Платник податків просив скасувати ППР та звертав увагу, що на всій алкогольній продукції, що містилась на складі, були наявні акцизні марки, що підтверджується матеріалами перевірки, оскільки алкогольних напоїв без марок акцизного податку перевіркою виявлено не було.

Результати розгляду скарги

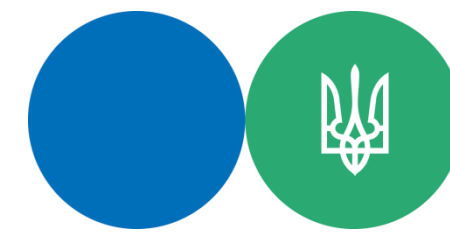
Відповідно до пункту 226.9 статті 226 Податкового кодексу України вважаються такими, що немарковані: алкогольні напої, тютюнові вироби та рідини, що використовуються в електронних сигаретах, марковані з відхиленням від вимог положення, затвердженого КМУ, відповідно до якого здійснюються виготовлення, зберігання, продаж марок акцизного податку та маркування алкогольних напоїв, тютюнових виробів та рідин, що використовуються в електронних сигаретах, та/або марками, що не видавались безпосередньо виробнику або імпортеру зазначеної продукції.

Алкогольні напої та тютюнові вироби, які виробляються в Україні, а також такі, що імпортуються в Україну, позначаються марками акцизного податку в порядку, визначеному законодавством (абзац третій частини четвертої статті 11 Закону № 481).

До суб'єктів господарювання (у тому числі іноземних суб'єктів господарювання, які діють через свої зареєстровані постійні представництва) застосовуються фінансові санкції у вигляді штрафів у разі: виробництва та/або зберігання, та/або транспортування, та/або реалізації фальсифікованих алкогольних напоїв чи тютюнових виробів, рідин, що використовуються в електронних сигаретах; алкогольних напоїв чи тютюнових виробів, рідин, що використовуються в електронних сигаретах, без марок акцизного податку встановленого зразка або з підробленими паперовими марками акцизного податку, - 200 відсотків вартості товару (продукції), але не менше 17000 гривень (абзац двадцятий частини другої статті 17 Закону № 481).

Враховуючи вищевикладене, рішенням ДПС залишено скаргу платника податків без задоволення.

Приклад подання скарги платником податків, за розглядом якої ДПС прийнято рішення про залишення скарги без задоволення:

Державна
податкова
служба України

ТОВ «К»

Проведеною камеральною перевіркою встановлено несвоєчасну реєстрацію податкових накладних/розрахунків коригування в ЄРПН за звітний (податковий) період 2022 - 2023 роки.

Позиція платника податку

Платник податків просив скасувати оскаржене рішення, оскільки вважає, що повинні бути застосовані зменшені розміри штрафних санкцій передбачені пунктом 90 підрозділу 2 розділу XX «Перехідні положення» Податкового кодексу України.

Результати розгляду скарги

Закон України від 12.01.2023 № 2876-IX «Про внесення змін до розділу XX «Перехідні положення» Податкового кодексу України щодо відновлення обмеження перебування грального бізнесу на спрощеній системі оподаткування» (далі – Закон № 2876), яким зменшено розміри штрафних санкцій, не містить прямої вказівки про надання його нормам зворотної дії в часі, а отже його дія не розповсюджується на період до набрання ним чинності. Крім того, відповідальність, встановлена пунктом 90 підрозділу 2 розділу XX Податкового кодексу України, застосовується за порушення платниками податку на додану вартість граничного строку, передбаченого для пункту 89 цього розділу, тобто прямо пов'язана зі збільшеними строками реєстрації податкових накладних.

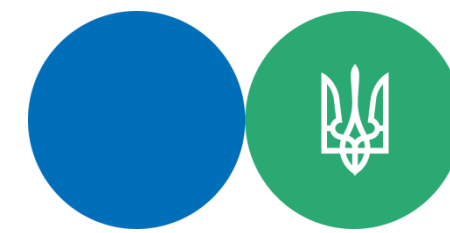
Податкове правопорушення у вигляді несвоєчасної реєстрації податкових накладних в Єдиному реєстрі податкових накладних є триваючим порушенням, початком якого є наступний день за останнім (граничним) днем реєстрації податкової накладної, а припиняється таке порушення в день фактичної реєстрації податкової накладної.

Відтак зменшений розмір штрафних санкцій може бути застосований лише щодо податкових накладних, складених та зареєстрованих несвоєчасно після набрання чинності Законом № 2876 або до накладних, строк реєстрації яких не скінчився станом на день набрання чинності цим Законом (08 лютого 2023 року).

Наведене вище узгоджується з правовою позицією, викладеною Верховним Судом у постанові від 06.02.2024 по справі № 160/10740/23.

Враховуючи вищевикладене, рішенням ДПС скаргу платника податків залишено без задоволення.

Приклад подання скарги платником, за розглядом якої ДПС прийнято рішення про залишення скарги без задоволення:

Державна
податкова
служба України

ТОВ «В»

Контролюючим органом прийнято рішення про стягнення коштів платника податків з рахунків у банках у рахунок погашення податкового боргу, який виник у зв'язку з несплатою грошових зобов'язань, визначених платником податків у податкових деклараціях, протягом 90 календарних днів, наступних за останнім днем граничного строку його сплати.

Позиція платника податку

Платник податків просив скасувати оскаржене рішення, оскільки вважає, що при його прийнятті контролюючим органом не враховано вимоги підпунктів 69.1, 69.9 пункту 69 підрозділу 10 розділу XX Податкового кодексу України (далі – Кодекс) щодо звільнення від передбаченої цим Кодексом відповідальності, зокрема за порушення термінів сплати податків, у разі відсутності можливості своєчасно виконати свій податковий обов'язок, та зупинення перебігу строків, визначених податковим законодавством та іншим законодавством, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи.

Результати розгляду скарги

Підпунктом 69.1 пункту 69 підрозділу 10 розділу XX «Перехідні положення» Кодексу встановлено, що у разі відсутності у платника податків можливості своєчасно виконати свій податковий обов'язок щодо дотримання термінів сплати податків та зборів, подання звітності та/або документів (повідомлень), у тому числі передбачених статтями 39 і 39², пунктом 46.2 статті 46 цього Кодексу, реєстрації у відповідних реєстрах податкових або акцизних накладних, розрахунків коригування, подання електронних документів, що містять дані про фактичні залишки пального та обсяг обігу пального або спирту етилового тощо, платники податків звільняються від передбаченої цим Кодексом відповідальності з обов'язковим виконанням таких обов'язків протягом шести місяців після припинення або скасування воєнного стану в Україні.

Згідно з підпунктом 69.9 пункту 69 підрозділу 10 розділу XX «Перехідні положення» Кодексу, тимчасово, до 1 серпня 2023 року, для платників податків та контролюючих органів зупиняється перебіг строків, визначених податковим законодавством та іншим законодавством, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи, крім, зокрема строків здійснення заходів з погашення податкового боргу платників податків - суб'єктів господарювання, які мають можливість своєчасно виконувати податкові обов'язки, передбачені статтями 59 - 60, 87 - 101 цього Кодексу, та/або визначення грошових зобов'язань згідно із статтею 116 цього Кодексу.

Порядок підтвердження можливості чи неможливості виконання платником податків обов'язків, визначених у підпункті 69.1 п. 69 підрозділу 10 розділу XX «Перехідні положення» Кодексу, та перелік документів на підтвердження, затверджено наказом Міністерства фінансів України від 29.07.2022 № 225. (далі – Порядок).

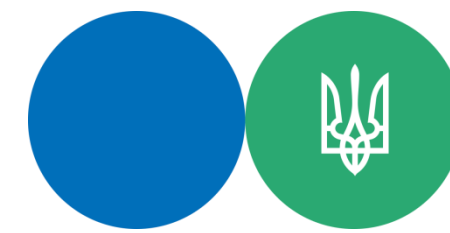
Заява щодо відсутності можливості виконання свого податкового обов'язку та копії відповідних документів згідно з Порядком платником податків до контролюючого органу не подавались, таким чином неможливість виконання обов'язків, визначених у підпункті 69.1 пункту 69 підрозділу 10 розділу XX «Перехідні положення» Кодексу, не підтверджено.

Відповідно до абзацу другого пункту 95.5 статті 95 Кодексу, у разі якщо податковий борг виник у результаті несплати грошових зобов'язань та/або пені, визначених платником податків у податкових деклараціях або уточнюючих розрахунках, що подаються контролюючому органу в установлені цим Кодексом строки, стягнення коштів за рахунок готівки, що належить такому платнику податків, та/або коштів з рахунків/електронних гаманців такого платника у банках, небанківських надавачах платіжних послуг/емітентах електронних грошей здійснюється за рішенням керівника (його заступника або уповноваженої особи) контролюючого органу без звернення до суду, за умови якщо такий податковий борг не сплачується протягом 90 календарних днів, наступних за останнім днем граничного строку його сплати, та відсутності/наявності у меншій сумі непогашеного зобов'язання держави щодо повернення такому платнику податків помилково та/або надміру сплачених ним грошових зобов'язань, та/або бюджетного відшкодування податку на додану вартість. У разі наявності непогашеного зобов'язання держави перед платником податків у сумі, що є меншою за суму податкового боргу, ця норма застосовується в межах різниці між сумою податкового боргу та сумою зобов'язання держави.

У зв'язку тим, що податковий борг виник у результаті несплати грошових зобов'язань, визначених платником податків у податкових деклараціях, та який не сплачено протягом 90 календарних днів, наступних за останнім днем граничного строку його сплати, контролюючим органом прийнято рішення про стягнення коштів платника податків з рахунків у банках у рахунок погашення податкового боргу.

Враховуючи вищевикладене, рішенням ДПС залишено скаргу платника податків без задоволення.

Приклад подання скарги платником податків, за розглядом якої ДПС прийнято рішення про залишення скарги без задоволення:

Державна
податкова
служба України

Фізична особа – платник податків

На підставі даних Державного реєстру речових прав на нерухоме майно встановлено, що за фізичною особою зареєстровано право власності на земельні ділянки, цільове призначення яких - для ведення товарного сільськогосподарського виробництва. Контролюючим органом, керуючись положенням п. 170.14 ст. 170 Податкового кодексу України (далі – Кодекс), визначено суму мінімального податкового зобов'язання з податку на доходи фізичних осіб за 2022 рік та винесено податкове повідомлення – рішення.

Позиція платника податку

Платник податків не погодився з нарахованою сумою податку, оскільки при проведенні розрахунку застосована нормативно – грошова оцінка 1 га ріллі по області, та надав копії витягів з технічної документації з нормативної грошової оцінки земельних ділянок.

Результати розгляду скарги

Порядок особливості визначення загального мінімального податкового зобов'язання (далі - МПЗ) платників податку, зокрема, для власників земельних ділянок, віднесених до сільськогосподарських угідь встановлено п. 170.14 статті 170 Кодексу.

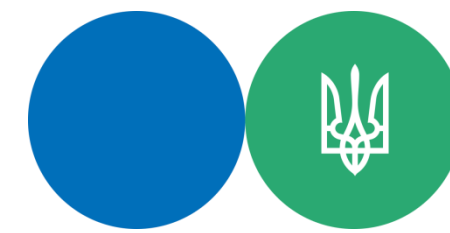
При обчисленні МПЗ нормативна грошова оцінка земельних ділянок застосовується контролюючими органами з урахуванням вимог, встановлених п. 271.2 ст. 271 Кодексу, згідно якого рішення рад щодо нормативної грошової оцінки земельних ділянок офіційно оприлюднюється відповідним органом місцевого самоврядування до 15 липня року, що передує бюджетному періоду, в якому планується застосування нормативної грошової оцінки земель або змін (плановий період). В іншому разі норми відповідних рішень застосовуються не раніше початку бюджетного періоду, що настає за плановим періодом.

Водночас, відповідно до пп. 38¹.1.2 п. 38¹.1 ст. 38 Кодексу МПЗ щодо земельної ділянки, нормативно – грошова оцінка якої не проведена, обчислюється за формулою: $МПЗ = НГО \times S \times K \times M/12$, де НГО – нормативно – грошова оцінка 1 га ріллі по Автономній Республіці Крим або по області з урахуванням коефіцієнта індексації, визначено відповідно до порядку, встановленого Кодексом для справляння плати за землю; S – площа земельної ділянки, гектарах.

Щодо врахування нормативної грошової оцінки земельних ділянок, яка зазначена у наданих Скаржником копіях витягів з технічної документації земельних ділянок, то враховуючи, що дата формування витягів 21.08.2023, така інформація може бути врахована при нарахуванні МПЗ за 2023 рік.

Враховуючи вищевикладене, рішенням ДПС залишено скаргу платника податків без задоволення.

Приклад подання скарги платником податків, за розглядом якої ДПС прийнято рішення про задоволення скарги:

Державна
податкова
служба України

Фізична особа – платник податків

На підставі даних ІКС «Податковий блок» за фізичною особою, як за власником, обліковується земельна ділянка із цільовим призначенням - для ведення товарного сільськогосподарського виробництва. За відсутності інформації щодо перебування земельної ділянки у 2022 році в оренді (суборенді), емфітевзис або іншому користуванні, контролюючим органом, керуючись положенням п. 170.14 ст. 170 Податкового кодексу України (далі – Кодекс), визначено суму мінімального податкового зобов'язання з податку на доходи фізичних осіб за 2022 рік та винесено податкове повідомлення – рішення.

Позиція платника податку

Скаржником зазначено, що відповідно до договору від 25.11.2014, який зареєстровано у Державному реєстрі речових прав, земельна ділянка знаходиться в оренді у СФГ, а тому платником мінімального податкового зобов'язання є орендар.

Результати розгляду скарги

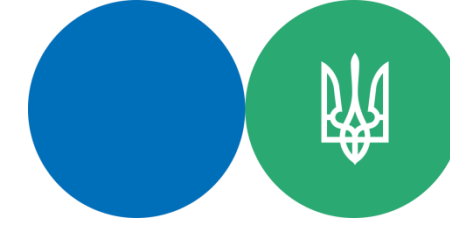
Порядок особливості визначення загального мінімального податкового зобов'язання (далі - МПЗ), зокрема, для власників земельних ділянок, віднесених до сільськогосподарських угідь встановлено п. 170.14 ст. 170 Кодексу, відповідно до пп. 170.14.2 якого у разі передачі таких земельних ділянок в оренду (суборенду), емфітевзис або інше користування на підставі договорів, укладених та зареєстрованих відповідно до законодавства, їх розмір враховується при визначенні загального мінімального податкового зобов'язання орендарів, користувачів на інших умовах (в тому числі на умовах емфітевзису) таких земельних ділянок у порядку, встановленому цим Кодексом.

Згідно з пп. 170.14.3 п. 170.14 ст. 170 Кодексу МПЗ обчислюється контролюючим органом на підставі даних Державного реєстру речових прав на нерухоме майно, Державного земельного кадастру та/або на підставі оригіналів чи належним чином засвідчених копій відповідних документів платника податків, зокрема документів, що підтверджують право власності/користування.

В ході розгляду скарги, ГУ ДПС листом повідомлено, що на підставі поданої Скаржником заяви та копій документів, та керуючись положенням пп. 170.14.6 п. 170.14. ст. 170 Кодексу, проведено звірку щодо нарахування МПЗ, з внесенням інформації до ІКС «Податковий блок» про надання земельної ділянки, що перебуває у власності Скаржника в оренду.

Враховуючи вищевикладене, рішенням ДПС задоволено скаргу платника податків.

Приклад подання скарги платником, за розглядом якої ДПС прийнято рішення про задоволення скарги:

Державна
податкова
служба України

ТОВ «П»

За результатами проведеної перевірки контролюючим органом зроблено висновок про завищення платником від'ємного значення з податку на додану вартість (далі – ПДВ) з огляду на те, що платником при поданні податкової декларації з ПДВ за звітний (податковий) період (у рядку 16) не враховано результати перевірки за попередній звітний (податковий) період).

Позиція платника податку

Платник податків просив скасувати оскаржуване податкове повідомлення-рішення (далі – ППР) та зазначав, що оскільки станом на момент подання податкової декларації за звітний (податковий) період ППР, прийняті за результатами перевірки за попередній звітний (податковий) період, не були узгоджені, то у платника відсутні підстави для відображення таких ППР у рядку 16 податкової декларації за звітний (податковий) період.

Результати розгляду скарги

Контролюючим органом не враховано, що відповідно до п.п. 5 п. 4 розділу V Порядку заповнення і подання податкової звітності з податку на додану вартість, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 28.01.2016 № 21, зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 29.01.2016 за № 159/28289, у рядку 16.3 вказується сума збільшення/зменшення від'ємного значення, узгоджена за результатами перевірки контролюючого органу, у звітному (податковому) періоді, на який припадає день узгодження податкового повідомлення-рішення, враховуючи процедури адміністративного оскарження відповідно до статті 56 розділу II Податкового кодексу України.

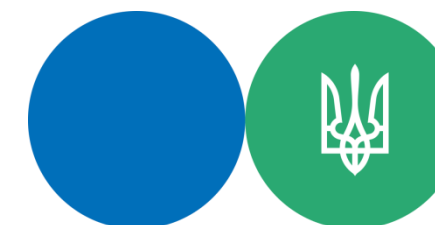
Крім того, Верховним Судом у постанові від 12.07.2023 по справі № 320/14037/21 зазначено, що «права та обов'язки платника податків щодо сплати податкового зобов'язання, нарахованого контролюючим органом, виникають лише після закінчення процедури адміністративного та судового оскарження рішення контролюючого органу про нарахування такого грошового зобов'язання та його узгодження. При цьому, податкове законодавство не містить заборони на декларування від'ємного значення та включення в повному обсязі такого від'ємного значення до податкового кредиту в наступному податковому періоді з підстав неврахування висновків податкового органу, які не набули статусу обов'язкових до закінчення процедури оскарження рішення контролюючого органу, яким зменшено розмір від'ємного значення суми податку на додану вартість».

Аналогічна позиція підтримана Верховним Судом у постановках від 15.02.2023 (справа № 820/2994/16), від 13.10.2020 (справа № 808/2703/14), від 16.04.2021 (справа № 0870/3457/12), від 31.03.2021 (справа № 0870/7179/12), від 11.08.2020 (справа № 810/2113/18).

Таким чином, контролюючим органом передчасно зроблено висновок про необхідність врахування результатів попередньої перевірки при поданні податкової декларації з ПДВ за поточний (звітний) період, оскільки ППР, прийняті за результатами попередньої перевірки, не були узгоджені ні на дату подання декларації з ПДВ за поточний (звітний) період, ні на момент складення акта перевірки за поточний (звітний) період, ні станом на дату прийняття контролюючим органом оскаржуваного ППР.

Враховуючи вищевикладене, рішенням ДПС задоволено скаргу платника податків.

Приклад подання скарги платником, за розглядом якої ДПС прийнято рішення про задоволення скарги:

Державна
податкова
служба України

ТОВ «М»

За результатами проведеної перевірки контролюючим органом застосовано до платника податків пеню за порушення строку розрахунку у сфері зовнішньоекономічної діяльності, а саме: несвоєчасне надходження валютної виручки по зовнішньоекономічному контракту.

Позиція платника податку

Платник податків вважав, що пеня застосована неправомірно та просив скасувати оскаржене податкове повідомлення-рішення (далі – ППР), оскільки контролюючий орган не врахував експертний висновок про невідповідність якісних характеристик товару, що призвело до зменшення ціни контракту.

Результати розгляду скарги

Відповідно до п. 12 постанови Правління Національного банку України «Про затвердження Інструкції про порядок валютного нагляду банків за дотриманням резидентами граничних строків розрахунків за операціями з експорту та імпорту товарів» від 02.01.2019 № 7 зменшення суми грошових коштів, які мають надійти на користь резидента від нерезидента як оплата за експорт товару або вартості товарів, що імпортуються, допускається за умови, якщо протягом виконання зобов'язань за договором, зокрема, відбувається перегляд ціни товарів у зв'язку з невідповідністю їх кількісних та/або якісних характеристик умовам договору - на суму недопоставлених (недоотриманих) та/або неякісних товарів. Рішення про таку невідповідність приймається Міжнародним комерційним арбітражним судом чи Морською арбітражною комісією при Торгово-промисловій палаті або іншим органом, уповноваженим розглядати спори або засвідчувати таку невідповідність згідно з правилами чи звичаями країни розташування сторони договору або третьої країни відповідно до умов договору.

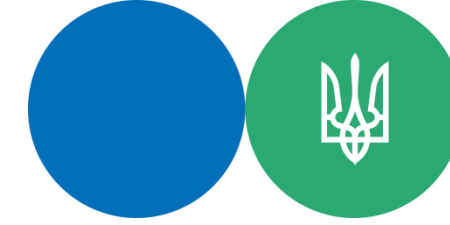
Крім цього, слід зазначити, що відповідно до приписів п. 12 зазначеної вище постанови зменшення суми грошових коштів, які мають надійти на користь резидента від нерезидента як оплата за експорт товару, пов'язується саме з фактом перегляду ціни товару у зв'язку з невідповідністю їх кількісних та/або якісних характеристик умовам договору протягом виконання зобов'язань за договором, що підтверджено уповноваженим на те органом.

Експертним висновком Торгово-промислової палати підтверджено факт невідповідності якісних характеристик Товару умовам Договору. При цьому, положеннями чинного законодавства не визначено часових меж прийняття такого рішення.

Таким чином, ТОВ «М» та компанією-нерезидентом правомірно здійснено перерахунок ціни, у зв'язку із зміною якісних показників Товару, а отже, ТОВ «М» отримано валютну виручку по Договору в повному обсязі та не порушено норми чинного законодавства.

Враховуючи вищевикладене, рішенням ДПС задоволено скаргу платника податків.

Приклад подання скарги платником податків, за розглядом якої ДПС прийнято рішення про задоволення скарги:

Державна
податкова
служба України

ТОВ «Н»

Документальною перевіркою встановлено, що за результатами аналізу фінансової звітності та бухгалтерського обліку підприємством завищено собівартість наданих послуг по перевезенню вантажів, оскільки сума доходів від реалізації послуг по перевезенню вантажів була меншою ніж сума понесених витрат для надання таких послуг. До перевірки не надано калькуляцій наданих послуг на письмовий запит ГУ ДПС.

Позиція платника податку

Платник податків просив скасувати вищезазначене ППР та зазначив, що всі показники фінансової звітності були сформовані і підтверджені наданими до перевірки первинними документами, при цьому калькуляція собівартості не є первинним документом, а отже їх відсутність не є свідченням того, що собівартість реалізованих послуг сформована неправомірно.

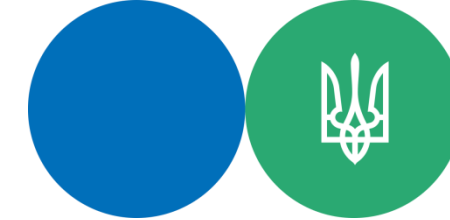
Результати розгляду скарги

В акті перевірки відсутні посилання на первинні документи, на підставі яких вчинено записи у податковому та бухгалтерському обліку та/або їх відсутність, постачальників, по яким неправомірно сформовано обсяги собівартості, внаслідок чого при оформленні результатів перевірки не дотримано вимоги пп. 2 п.4 розділу III, п. 5 розділу II Порядку оформлення результатів документальних перевірок дотримання законодавства України з питань державної митної справи, податкового, валютного та іншого законодавства платниками податків - юридичними особами та їх відокремленими підрозділами затверджено наказом Міністерства фінансів України від 20.08.2015 № 727.

Щодо відсутності калькуляцій слід зазначити, що Міністерство фінансів України у листах від 29.05.2009 № 31-34000-10-16/14618, від 15.02.2013 № 31-08410-07/23-357/246 зазначало, що калькуляція собівартості продукції по своєму призначенню не відповідає ознакам первинного документу, оскільки нею не фіксується будь-яка господарська операція, розпорядження або дозвіл на проведення господарської операції.

Враховуючи вищевикладене, рішенням ДПС задоволено скаргу платника податків.

Приклад подання скарги платником податків, за розглядом якої ДПС прийнято рішення про задоволення скарги:

Державна
податкова
служба України

ТОВ «Р»

Проведеною камеральною перевіркою встановлено несвоєчасну реєстрацію податкових накладних/розрахунків коригування в ЄРПН за звітний (податковий) період, складених у березні 2022 року

Позиція платника податку

Платник податків просив скасувати оскаржене рішення, оскільки звертав увагу на той факт, що з урахуванням вимог Податкового кодексу України (далі - Кодекс) платники єдиного податку третьої групи, які використовують особливості оподаткування єдиним податком за ставкою 2 відсотки, звільняються від відповідальності за несвоєчасне виконання податкових обов'язків.

Результати розгляду скарги

Відповідно до підпункту 69.1 пункту 69 підрозділу 10 розділу ХХ «Перехідні положення» Кодексу платники єдиного податку третьої групи, які використовують особливості оподаткування єдиним податком за ставкою 2 відсотки, звільняються від відповідальності за несвоєчасне виконання податкових обов'язків, граничний термін виконання яких припадає на період починаючи з 24 лютого 2022 року до дня переходу таких платників на застосування особливостей оподаткування єдиним податком третьої групи за ставкою 2 відсотки, за умови виконання ними податкових обов'язків щодо реєстрації податкових накладних/розрахунків коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних, подання звітності, сплати податків і зборів протягом 60 календарних днів з дня переходу на систему оподаткування, на якій такі платники податку перебували до обрання особливостей оподаткування єдиним податком за ставкою 2 відсотки.

За приписами підпункту 9.5 пункту 9 підрозділу 8 розділу ХХ «Перехідні положення» Кодексу платники єдиного податку третьої групи, які використовують особливості оподаткування, встановлені цим пунктом, звільняються від обов'язку нарахування та сплати податку на додану вартість за операціями з постачання товарів, робіт та послуг, місце постачання яких розташоване на митній території України, а також від подання податкової звітності з податку на додану вартість, а їх реєстрація платником податку на додану вартість є призупиненою.

З урахуванням наведеної норми права, у платника єдиного податку третьої групи за ставкою 2 відсотки призупиняється обов'язок щодо реєстрації податкових накладних/розрахунків коригування в ЄРПН.

Проте, у разі реєстрації податкових накладних/розрахунків коригування до таких накладних в ЄРПН пізніше ніж 60 календарних днів з дня переходу на систему оподаткування, на якій такі платники податку перебували до обрання особливостей оподаткування єдиним податком за ставкою 2 відсотки, до платника податків повинна бути застосована відповідальність з урахуванням зазначеного вище терміну.

Таким чином, застосування контролюючим органом штрафних (фінансових) санкцій до платників податків без урахування звільнення від відповідальності, передбаченого підпунктом 69.1 пункту 69 підрозділу 10 розділу XX «Перехідні положення» Кодексу, є передчасним.

Враховуючи вищевикладене, рішенням ДПС задоволено скаргу платника податків.